

Mamo, Tato chcę już do szkoły!

Pójście do szkoły, to spora zmiana w życiu dziecka jak również jego rodziców. Szkoła jest środowiskiem odmiennym od dotychczas znanych przedszkolakowi. W szkole dziecko przystosowuje się do nowego trybu życia z pomocą nauczycieli, specjalistów!

W przedszkolu wychowawcy prowadząc zajęcia w grupie, obserwują przyszłych pierwszoklasistów oraz przeprowadzają badanie dojrzałości szkolnej. Dojrzałość ta polega na gotowości dziecka do sprostanania wymaganiom i podatności na systematyczne nauczanie i wychowanie. W badaniu dojrzałości szkolnej wychowawca bierze pod uwagę:

- rozwój fizyczny (np. ciężar ciała, wzrost, ogólna sprawność fizyczna, motoryka, równowaga)
- procesy poznawcze (uwaga, pamięć, procesy spostrzegania wzrokowego i słuchowego, myślenie przyczynowo-skutkowe i matematyczne, mowa)
- procesy emocjonalne (panowanie nad swoimi emocjami)
- procesy społeczne (samodzielność, świadomość bycia w grupie, działanie na rzecz grupy, samoocena).

W jednej grupie przedszkolnej można zaobserwować różnice w stopniu dojrzałości szkolnej poszczególnych dzieci. Przyczyną tego zjawiska jest fakt, iż dojrzałość szkolna zależy od czynników genetycznych, środowiska rodzinnego i środowiska lokalnego.

Rodzice przyszłych pierwszoklasistów z wychowawcą przedszkolnym powinni przedyskutować wyniki badania dojrzałości szkolnej, by zaznajomić się z postępami dziecka i wyrównać ewentualne różnice. Warto pracować z dzieckiem równolegle w domu, by w dniu inauguracji roku szkolnego pierwszoklasista bez lęku przekroczył próg szkoły.

Przygotowania w domu

Dla dziecka sześciolatniego, siedmioletniego rodzice są autorytetem. Dziecko traktuje poglądy rodziców jak swoje własne. Warto to wykorzystać, przygotowując dziecko do rozpoczęcia edukacji szkolnej. To, w jaki sposób przedstawimy przedszkolakowi szkołę oraz panujące w niej zasady i przywileje, ukształtuje jego stosunek do tej instytucji. Kształtowanie pozytywnej motywacji dziecka do nauki to podstawowy pierwszy krok. Nie należy mówić o nauce szkolnej w samych superlatywach, ale trzeba rzetelnie zdać relację z tego, jak będzie wyglądał dzień w szkole.

W rozmowach w domu unikajmy sformułowań: „teraz będziesz musiał...”, „wszystko się zmieni”, „w szkole nie wolno...”. Straszanie szkołą i końcem poprzedniego etapu, jakim było przedszkole, może mieć negatywne skutki. Dużo lepiej jest opowiedzieć dziecku o swoich

pierwszych dniach w szkole, o niepewności, ale też radości, jaką niesie spotkanie nowych kolegów. Można poprosić dziecko, by opowiedziało, co wzbudza jego radość w związku z rozpoczęciem edukacji szkolnej, a co go niepokoi. Celem wspólnych rozmów powinno być okazanie dziecku potrzebnego wsparcia, ugruntowanie poczucia pewności i zmotywowanie do rozpoczęcia edukacji w szkole.

Aby dziecko poradziło sobie w nowym miejscu wśród nowych ludzi, rodzice powinni dbać o rozwój samodzielności przedszkolaka. Istotna jest nie tylko samodzielność w znaczeniu samoobsługi (samodzielne ubieranie się, jedzenie, dbałość o estetyczny wygląd zewnętrzny), ale także wdrażanie dziecka do samodzielnego wykonywania zadań. Wyręczane przez rodziców dzieci wielokrotnie o czymś zapominają, gubią rzeczy, nie potrafią się zorganizować. Natomiast dzieci nauczone odpowiedzialności za własne czyny oraz samodzielności podczas wykonywania konkretnego zadania potrafią sobie poradzić w nowym położeniu.

Używanie zwrotów grzecznościowych, takich jak: proszę, przepraszam, dziękuję, a także kształtowanie postawy życzliwości w stosunku do kolegów i dorosłych pomaga w nawiązaniu i utrzymaniu właściwych relacji.

Podczas zabaw z dzieckiem warto zwracać uwagę na kształtowanie wytrwałości i systematyczności.

Mobilizujmy dziecko, by nie poddawało się pod naporem drobnych niepowodzeń. Wytrwałą pracę warto nagradzać pochwałami. Piękny obrazek można powiesić na lodówce, a wspianała budowla może być uwieczniona na fotografii wraz z dzielnym budowniczym. Systematyczność to ważny przymiot ucznia. Gwarantuje postępy w nauce, pozwala uniknąć zaległości, a w połączeniu z wytrwałością – daje sukcesy edukacyjne. Systematyczność można ćwiczyć z powodzeniem wraz z paroletnim dzieckiem poprzez przydzielanie mu drobnych zadań, które będzie wykonywało stale. Sprawdzi się codzienne wieczorne sprzątanie zabawek w pokoju. Można także powierzyć dziecku opiekę nad rośliną doniczkową – systematyczne podlewanie i obserwacja wzrostu będą na pewno wspianym zadaniem dla kilkulatka.

Stwórzmy w domu przyszłego ucznia atmosferę spokoju, wzajemnej życzliwości oraz okażmy pierwszoklasiście wsparcie, którego bardzo potrzebuje.

Małgorzata Bigaj

Pedagog szkolny